

§. 5. Curtius Rufus.

Vita c. 13. obequitantem et singulos hortantem (II, 10, 4 cumque agmini obequitare, varia oratione, ut cuiusque animis aptum erat milites adloquebatur, cf. VIII. 10, 5). id. Laur. 813.

30. et exteris nationibus non minimum terroris incussit (VIII, 10, 5 itaque ut principio terrorem incuteret genti).

Laur. 797. ubi oceanus Saxoniam alluit (IV, 14, 9 terrarum . . . quas oceanus hinc alluit). id. A. Einh. 797.

814. reparatis viribus iterum eis bellum intulerunt (IV, 6, 1 ad reparandas vires bellumque impigre renovandum, cf. VI, 1, 5).

Herioldus rebus suis diffidens (VIII, 2, 27 At Oxartes trepidum diffidentemque rebus suis Sisimithrem . . .).

815. ibique stativis triduo habitis (IV, 10, 1 biduo ibi rex stativa habuit).

824. et inde diviso in tres partes exercitu . . . (VIII, 1, 1 in tres partes divisit exercitum). id. A. Einh. 787.

Ann. Einh. 741. ad regnum ordinandum ac provincias recipendas animos intendunt (IV, 6, 1 ad reparandas vires bellumque impigre renovandum intendit animum).

775. quae eum transitu fluminis arcere conabatur (IV, 9, 7 quibus hostem transitu amnis arceret).

777. prima adspirante veris temperie (III, 8, 20 illam ipsam fortunam, qua adspirante . . . , IV, 7, 17 caeli quoque mira temperies, verno tepori maxime similis). id. 779. 83. 91. 800. Laur. 811. 13. 20. 25. Transl. 20.

782. qui . . . compererunt, Saxones . . . ad bellum Francis inferendum esse praeparatos, omissoque itinere, quo ad Selavos ituri erant (V, 13, 1 Alexander audito Dareum movisse ab Ecbatanis, omisso itinere, quod petebat).

783. cuius funeri cum more solemniori iusta persolveret (VI, 6, 19 rex . . . funeri adfuturus . . . itaque Philotas relictus, ut iusta fratri persolveret, cf. IV, 12, 2).

tanta eos caede prostravit (798 ingenti eos caede prostravit) (III, 11, 14 barbaros ingenti caede prosternunt, cf. IV, 15, 10 ingenti caede prostratos hostes).

785. commeatibus ex Francia advectis (VI, 2, 15 commeatibus undique advectis).

786. salubri consilio (III, 4, 3. V, 12, 8). id. epist. 16.

789. castris in ripa positis amnem duobus pontibus iunxit (III, 7, 5 castrisque motis et Pyramo amne ponte iuncto, cf. III, 7, 1. IV, 9, 9. 12). id. Laur. 821.

797. qui . . . illorum fidei commissus est (III, 13, 6 cuius fidei commissa erat, cf. VI, 9, 21).

Translatio 92. mentis compos (III, 5, 4. 6. 15. VI, 3, 16. VII, 6, 22).

Wie bei Velleius erstreckt sich die Benutzung meist nur auf den sprachlichen Ausdruck, in welchem ja Curtius mannigfache Eigenthümlichkeiten bot.

§. 6. Tacitus.

Vita 1. bubus iunctis (Germ. 18).

crine profuso, barba summissa (Germ. 31 crinem barbamque summittere).

3. ex aequo (Germ. 36).

7. quo (scil. bello) nullum atrocius (A. I, 17 bellum atrox).

9. agmine longo (A. II, 5 longum impedimentorum agmen).

est enim locus insidiis ponendis opportunus (A. II, 5 opportunum ad insidias).